

til ligeledes i visse tilfælde skulle anses for foretaget i Danmark.

Det aktive personalprincip:

- Dansk straffemyndighed vil fortsat omfatte handlinger foretaget i udlandet (udlandshandlinger) af personer med en nærmere tilknytning til Danmark i form af dansk statsborgerskab eller bopæl. Det foreslås at udvide den omfattede personkreds til også at omfatte personer, der har lignende fast ophold her i landet.
- Straffemyndighed i forhold til udlandshandlinger vil fortsat normalt forudsætte, at handlingen er strafbar både efter lovgivningen i Danmark og efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelt strafbarhed). Kravet om dobbelt strafbarhed vil imidlertid fortsat ikke gælde i sager om seksuel udnyttelse af børn og kvindelig omskæring. Det foreslås endvidere som noget nyt, at retsforfølgning i forhold til udlandshandlinger fremover kan ske uden krav om dobbelt strafbarhed, når både gerningsmand og offer har tilknytning til Danmark, dvs. tilfælde, der kan siges at have karakter af interne danske anliggender.
- Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse om betydningen af kravet om dobbelt strafbarhed i forhold til mulighederne for at pålægge juridiske personer strafansvar.

Det passive personalprincip:

- Det foreslås at udvide rækkevidden af dansk straffemyndighed i forhold til strafbare handlinger rettet mod personer med tilknytning til Danmark, selv om gerningsmanden er uden dansk tilknytning. Efter forslaget vil dansk straffemyndighed fremover også omfatte visse alvorlige lovovertrædelser foretaget i udlandet mod danske ofre.

Beskyttelsesprincippet og universalprincippet:

- Det foreslås at videreføre bestemmelserne om dansk straffemyndighed i forhold til en række handlinger, som krænger særlige danske interesser eller i det internationale samarbejde er karakteriseret som en forbrydelse, hvor det enkelte land skal have straffemyndighed uden særlige begrænsninger.
- I tilknytning hertil foreslås en ny bestemmelse om dansk straffemyndighed i forhold til folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og aggression. Med forslaget vil personer, som har dansk statsborgerskab eller bopæl mv., eller som faktisk befinder sig her i landet, fremover kunne retsforfølges ved danske domstole for sådanne alvorlige handlinger.

Ne bis in idem:

- Det foreslås at præcisere bestemmelserne om begrænsningerne i adgangen til at foretage retsforfølgning her i landet, når gerningsmandens sag allerede er pådømt i udlandet (ne bis in idem). Med forslaget fastslås det udtrykkeligt, at retsforfølgning her i landet ikke kan ske, hvis dette er udelukket ifølge Danmarks internationale forpligtelser om anerkendelse af straffedommes retskraft. Samtidig foreslås det, at en udenlandsk straffedom bl.a. ikke skal være til hinder for retsforfølgning her i landet, hvis en anerkendelse af dommens retskraft vil være åbenbart uforenelig med danske retsprincipper.

2. Gældende ret

2.1. Oversigt

Straffelovens §§ 6-9 angiver rammerne for, hvornår en handling er omfattet af dansk straffemyndighed (jurisdiktion), dvs. hvilke straffesager der kan pådømmes ved danske domstole.

Muligheden for at inddrage en strafbar handling under dansk straffemyndighed afhænger først og fremmest af, om handlingen er foretaget (eller har virkning) *inden for* den danske stat (§ 6 og § 9) eller er foretaget *uden for* den danske stat (§ 7 og § 8). I sidstnævnte tilfælde afhænger muligheden for at udøve straffemyndighed endvidere som udgangspunkt af, om handlingen er foretaget inden for eller uden for folkeretligt anerkendt statsområde. Straffeloven regulerer ikke, hvornår et område er »folkeretligt anerkendt«. Dette afgøres efter folkeretten.

I tilknytning til straffelovens §§ 6-9 indeholder straffelovens §§ 10-12 nærmere bestemmelser om betydning af strafferammerne efter lovgivningen i den fremmede stat, hvor handlingen er foretaget, om mulighederne for at foretage retsforfølgning og retlighedsfrakendelse her i landet, når vedkommendes sag allerede er pådømt i udlandet, og om de folkeretlige grænser for udøvelse af straffemyndighed mv.

Straffelovens §§ 6-12 er nærmere beskrevet nedenfor under pkt. 2.2-2.8. Under pkt. 2.9 omtales spørgsmålet om straffebestemmelers gyldighedsområde.

2.2. Jurisdiktionsprincipper i dansk ret

2.2.1. Territorialprincippet

2.2.1.1. Dansk straffemyndighed omfatter alle handlinger foretaget i den danske stat, jf. straffelovens § 6, nr. 1, om *territorialprincippet*. Dette gælder, uanset om gerningsmanden har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv.